

Abstrakt

Prognostický význam perfuzního CT mozku před intervenční léčbou ischemického iktu

Úvod: Perfuzní CT mozku je v současné době optimální metodou pro detekci a stanovení rozsahu ischemické cévní mozkové příhody (CMP). Přes již relativně dlouhodobou dostupnost a ověřený přínos se stále nejedná o standardní součást vyšetřovacího algoritmu na většině specializovaných pracovišť v České republice ani v zahraničí. Aktuální vývoj doporučení odborných společností však jednoznačně směřuje k jasnému doporučení pro používání této metody při rozhodování o postupu terapie u pacientů s CMP, zejména v extendovaném terapeutickém okně.

Cíl práce: Prokázat možnou míru predikce výsledku neurointervenčního výkonu u nemocných postižených ischemickou cévní mozkovou příhodou a vyšetřených iniciálně pomocí perfuzního CT mozku.

Metodika: Data byla získána retrospektivně, částečně z klinického informačního systému Fakultní nemocnice v Plzni a tato byla proměřena diagnostickým softwarem dodávaným firmou Siemens (Erlangen, Germany), další část dat z provozního deníku úseku Intervenční radiologie Kliniky zobrazovacích metod v Plzni a poslední část ze zápisu specializované cévní ambulance Neurologické kliniky v Plzni. Následně byla všechna data podrobena standardní deskriptivní analýze a porovnána s nezávislými proměnnými.

Výsledky: Perfuzní parametry prokázaly svoji statistickou významnost v možné predikci dobrého funkčního outcome po ischemickém infarktu zejm. v univariantské analýze ($p < 0,0005-0,001$), v multivariantské analýze a proti známým nezávislým prediktorům klinického outcome však jejich statistická významnost klesá ($p < 0,006-0,033$) a je proti těmto nezávislým prediktorům násobně nižší, převážně o dva řády (nezávislé prediktory $p < 0,0001$). Statistická významnost byla poté prokázána i v podanalýze místa okluze, kdy nepostižení určitých oblastí mozku podle vizuálního score CBV-ASPECTS bylo spojeno s lepším klinickým outcome (M3, M5 a M6, primární motorický kortex a perisylvijská oblast). Rovněž se jako zajímavost v souboru objevila statistická významnost provedené rekanalizace dle score mTICI $\geq 2b$ (p téměř rovno nule), ale zároveň byla přítomna u poměrně vysokého procenta (téměř 80%) nemocných se špatným outcome.

Závěr: Perfuzní vyšetření mozku může být přínosem zejména ve zpřesnění prediktivního modelu po ischemii mozku, námi naměřená data ale sama o sobě velkou předpovědní hodnotu nemají. Podobně o perfuzním vyšetření mozku hovoří poslední velké analýzy a metaanalýzy již provedených, kdy byly perfuzní parametry zapracovány do doporučení pro endovaskulární léčbu ESO-ESMINT Guidelines v roce 2019. Praxe tedy ukázala, že se perfuzní vyšetření nelze spoléhat absolutně co se týče indikace či kontraindikace endovaskulární léčby, může ale pomoci zpřesnit predikci výsledného stavu - toto zpřesnění však nemá vliv na léčbu nemocných.